

7. ВЕЧНО ОСЪЖДЕНИЕ

а) Ключови стихове

Евр. 6:1-2; 2 Пет. 3:3-15

Рим. 2:5-11; Евр. 10:24-39

Мт. 25:31-46; Мт. 24:1-51

б) Въведение

Сега стигаме до крайната основа на нашата вяра, съществена за растежа ни към зрялост. Като ученици на Иисуса знаем, че в рая има чиста река с водата на живота, ясна като кристал, извираща от Божия трон. Тук липсва проклятие, морето, сълзите и ношта не съществуват. В действителност както има рай, така има и ад. Няма самоечно благословение, но има също така иечно осъждение.

в) Какво е значението на думата осъждение?

Глаголът "съдя" означава 'разделям, правя разлика между, упражнявам съд над, преценявам, призовавам към отговорност, довеждам до разпит, отсъждам разумно, проверявам като съдия, довеждам до изпитание, заключавам, подвеждам под отговорност, служа като управник над, управлявам'.

г) Причини за изучаване на вечното осъждение

(i) За да бъдем непрекъснато благодарни

Благодарни за благодатта и милостта на Бога (Рим. 5:8-9; 1 Сол. 1:10).

(ii) За да живеем в страх от Бога (Евр. 10:31; 1 Пет. 1:17)

"Не бойте се от ония, които убиват тялото, а душата не могат да убият; но по-скоро бойте се от оногова, който може и душа и тяло да погуби в тъкъла." (Мт. 10:28)

Забележете, думата "погубвам" не означава, че душата ще изчезне или ще се разпадне, но ще бъде разрушена. Тя все още ще бъде там, но ще бъде едно тъжно отражение на това, което е трябвало да бъде. Не е загуба на съществуване, но на доброто съществуване.

(iii) За да сме предизвикани към ходатайство за изгубените

Дължащо се на ужаса да умреш без Христа.

(iv) За да представим евангелието такова, каквото е (Рим. 1:16-20)

Евангелието разкрива и двете: Божията праведност и гняв.

д) Как е разкрит Божият гняв?

- в човешката съвест, докато тя не притъпее и се закорави;
- в историята, т.е. разказът за Адам и Ева, изгонени от Едем; потопът; Вавилонската кула; градовете Содом и Гомор;
- във всеобхватността на смъртта, макар че дявола каза: "Никак няма да умрете." (Бит. 3:4);
- в последствията от греха - "Понеже каквото посее човек, такова и ще да пожъне." (Гал. 6:7);
- най-голямата изява беше на Голгота. Тя струваше много на Исус, за да укроти Божия гняв. "Който за нас направи грешен Оногова, който не е знаел грях, за да станем ние праведни пред Бога." (2 Кор. 5:21).

е) Вечният съд е наречен:

- великият и страшен ден Господен (Малахия 4:5);
- денят на Божия гняв, когато ще се открие праведната съдба (Рим. 2:5);
- денят на страшния съд и на загиването на нечестивите човеци (2 Пет. 3:7);
- великият ден на гнева на Този, Който седи на трона и на агнето (Отк. 6:16-17);

Вечният съд е сигурен (Д.А. 17:30-31; Ис. 45:23-24) и всички, които не са част от Божието царство, ще бъдат там в този ден (Отк. 21:8; Лк. 16:19-31). Последствията от него ще са ужасни (Ис. 2:19; Отк. 6:16-17; Евр. 10:31).

ж) Какво еечно осъждение?

- да бъдеш изхвърлен във вечния огън на ада (Мт. 18:8-9);
- да бъдеш в компанията на дявола и неговите ангели (Мт. 25:30);
- срам иечно презрение (Дан. 12:2);
- ечно наказание (Мт. 25:46);
- тъмнина, където ще има плач и скърцане със зъби (Мт. 25:30);
- втората смърт (Отк. 20:14-15);
- ечно разделяне от Бога (Мт. 25:41; 2 Сол. 1:9-10).

з) Други учения за вечното осъждение:

- унищожение, т.е. няма да има нищо накрая;
- наказание за известно време и след това унищожение;
- всемирно помиряване: дори дяволът ще бъде спасен;

Нито едно от тези учения не е библейска истина (Мт. 25:31-46; Отк. 20:10; Мк. 9:47-48).

и) Защо трябва да има съд?

- поради греха срещу Божия закон (Рим. 2:12);
- поради нечестието (2 Пет. 3:7);
- поради неправдата (2 Пет. 2:9);
- поради неподчинението (Юда 1:6);
- поради неверието (Ин. 3:18);
- поради прегрешението (Рим. 5:18);
- поради злите дела (Ин. 3:19).

й) Кой е съдия?

- Бог (Д.А. 17:31; Рим. 3:6; Евр. 12:23; 1 Пет. 4:5);
- Синът (Ин. 5:22-27; Д.А. 10:42);
- светиите (1 Кор. 6:2-3).

к) Кои са водещите принципи на Божия съд?

- мярката на светлината или разкритата истина (Мт. 10:14-15; Мт. 12:41);
- Божието всезнание (Ин. 8:15-16; Отк. 20:12,15; Рим. 2:2);
- думите на Бога (Ин. 12:48-50);
- лична отговорност (Рим. 14:10-12);
- лично поведение (2 Кор. 5:10; Рим. 2:5-6; 1 Пет. 1:17);
- Божие безпристрастие (1 Пет. 1:17);
- държание като христови деца (Мт. 25:31-46; Мт. 12:50; 2 Сол. 1:5-10);

- законът (Рим. 2:12);
- праведност и справедливост (Пс. 9:8; Пс. 96:13; Д.А. 17:31; Рим. 2:5; 2 Тим. 4:8; Отк. 19:11);
- мотиви и мисловен живот (1 Кор. 4:5; Рим. 2:16);
- евангелието (2 Сол. 1:8).

л) Кога ще стане съда?

(i) Той е станал

- Сатана (Ин. 16:11; Кол. 2:15);
- света (Ин. 12:31);
- човек (Ин. 3:18; Ин. 5:24; Рим. 5:9; Рим. 8:1).

(ii) Става

- грешници (Рим. 1:18-32);
- християни (1 Кор. 11:31-32).

(iii) Ще стане

- след смъртта (Евр. 9:27);
- в последния ден (Ин. 12:48);
- денят (Мт. 11:22-24; Мт. 12:36; Д.А. 17:31; Рим. 2:5; 1 Кор. 3:13; 2 Сол. 1:10; 2 Пет. 3:7 и Ин. 4:17);
- при христовото идване (Мт. 25:31; 1 Кор. 4:5; 2 Сол. 1:7-10; 2 Тим. 4:1; Юда 1:14-15).

(iv) Ще стане на

- трона на Неговата слава за народите (Мт. 25:31-46);
- христовото съдилище, за светиите (Рим. 14:10; 2 Кор. 5:10);

- големият бял престол, за грешниците (Отк. 20:11-15).

(v) Какво ще стане?

- грешниците ще бъдат осъдени за грях и предадени на вечно наказание (2 Сол. 1:8-9; Отк. 11:18; Мт. 25:46; Отк. 20:15);
- праведните пред Бога ще живеят вечно с Христос Исус и ще получат награди за това, което са направили в Христа.

Ние като христови ученици трябва да се освободим от страха и грижата за смъртта.

м) Въпроси и дискусионни точки

1. Ако Бог е Бог на любовта, защо Той позволява тези, които не приемат Исус като Господ да бъдат наказани за винаги (Евр. 10:26-29)?
2. Може ли Бог да се отрече от Своята собствена праведност, святост и справедливост при никакви обстоятелства?
3. Трябва ли да живеем в страх от Бога (1 Пет. 1:17)?
4. Божият гняв беше предизвикан, когато човек избра да съгреши. Как Исус укроти този гняв или яд?
5. Защо учението за вечното осъждение ни мотивира да станем свидетели за Исус на земята?

н) Обобщение и приложение

1. На човек е определено веднъж да умре, след това настава съд (Евр. 9:27).
2. Бог е свят, справедлив, Той не може да лъже. В Него няма сянка на промяна. Той е верен на своя характер и естество. Човешкият грех и бунтът срещу Бога са причините за съда (Як. 1:17; Чис. 23:19).

3. Праведните в Бога ще отидат там, където смърт и проклятие няма, където ще живеят с Иисуса завинаги.
4. Тези, които не приемат Божия път за тях в Иисуса, ще идат на вечно наказание.
5. Вечното осъждение е основна истина, която трябва да ни мотивира като ученици на Иисуса да живеем в страх от Бога и да достигнем до изгубените и умиращите.

Илюстрация на основите на нашата вяра

